A°. 1841. Nº. 59.

VRIJDAG, DEN 23sten JULIJ.

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

Paramaribo, den 20 Julij 1841.

(28905) ELIZE CLARK, Weduwe PATRICK WILLIAM LENNON, heeft aanteekening gedaan van haar voorgenomen vertrek uit deze Colonie.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Mengelingen.

Vrijwillige Hongerdood.

Een Corsikaan, Luc Antonio Viterbi werd in 1821 door de regtbank te Bastia wegens eene misdaad, waaraan hij nooit opgehouden heeft zich onschuldig te verklaren, ter dood veroordeeld, waar het hof van cassatie het vonnis bevestigde. Niets was dus meer in staat om hem het leven te redden; maar nogthans onttrok hij zich aan de schavotstraf, door eene vastheid van wil, die wellig nooit door een ander voorbeeld van dien aard geëvenaard, veel minder overtroffen is.

Toen Viterbi in de gevangenis van Bastia was opgesloten, en het verwerpen van zijn aanpoek om cassatie vernomen had, nam hij op den 2den December het besluit om zich dood te hongeren. Niets was in staate om hem van dat besluit te doen veranderen, en deze man overleed eerst in den nacht tusschen den 20sten en 21sten van dezelfde maand. Het verschrikkelijk lijden, waaraan Viterbi zich met eenen ijzeren wil onderwierp, moet waarlijk dat van eenen Tantalus geëvenaard hebben, daar de herbergmeester niet naliet om hem alle dagen de toegestane spijs en drank te brengen.

Gedurende de drie eerste dagen gevoelde Viterbi zich meer en meer door den honger kwellen; maar stond dit eerste lijden met eenen hoogst te bewonderen moed door. In deze drie dagen toonde hij geene blijken van verzwakt te zijn, en insgelijks merkte men geene zenuwtrekkingen bij hem op, terwijl zijne denkbeelden even helder waren als voorheen, en hij zich nog altijd met schrijven bezig hield.

Van den vijfden op den zesden dag werd de honger vervangen door eene zeer gewelddige dorst, die reeds zoo hevigen graad bereikte en brandend werd, dat Viterbi den zesden dag zich van tijd tot tijd de lippen bevochtigde, en den mond met droppels water gorgelde, ten einde daardoor den vreselijken brand in de keel te koelen. Op dien tijd waren de krachten van den man een weinig afgenomen; maar de stem klonk nog helder, de pols had niets van de gewone regelmatigheid verloren, en de ligchaamswarmte was in eenen normalen staat. Viterbi had nog gedurende zes schreven en des nachts eenige uren tamelijk rustig geslapen. Geen zijner zedelijke vermogens scheen in het minste gedaan te hebben, en de ongelukkige klaagde over geene plaatselijke smarten hoegenaamd.

Hoezeer de brandende dorst tot aan den 10den toe vrij regelmatig werd, zoo vergenoegde Viterbi zich, toch slechts om den mond met eenige droppelen water te spoelen, zonder eenen enkelen drop door te slikken. In den loop echter van den 10den werd hij zoo door de pijn overmeesterd, dat hij als in razernij de kruik, die men steeds bij hem zag staan, geheel eenige volle teugen water dronk. Sedert drie dagen was hij merkelijk verzwakt geworden, en deze zwakte nam hand over hand toe. De stem werd flaauw, de pols sloeg minder regelmaat, en aan de uiterste ledematen begon men koude te bespeuren. Niettegenstaande dezen toestand, schreef Viterbi nog altijd, en des nachts genoot hij door eenige uren slaap een merkelijke verligting.

Van den 10den op den 12den bleven de verschijnselen nagenoeg dezelfde, hoezeer in eenen verhoogden graad. De standvastigheid van Viterbi begaf hem nogtans geen oogenblik; hij zette zijn dagboek voort, en bevestigde vervolgens het tot nader gestelde met zijne eigen handige naamteekening. In den nacht van den 12den op den 13den namen de symptomen een veel erger aanzien; de zwarte werd toen buitengewoon groot, de koude had zich van de ledematen meer over het geheele ligchaam verspreid, en de dorst was oneindig gewelddiger en brandender, dan tot dan toe het geval was geweest. Op den 13den dacht de ongelukkige, dat de dood nabij was, en daar hij niet vreesde, door eenige droppelen vocht zijn einde te verlengen, zoo groep hij andermaal de waterkruik en dronk twee teugen op verschillende tijden. Toen hij gedronken had, werd de kende wel gevoeliger; en insich reede gelek gewaarde, dat het einde van zijne lijden nabij was, strekte Viterbi zich op zijne legerstede uit, en zeide tegen de gevangenbewaarders, die hem bewaakten: „Ziet eens hoe gemakkelijk het mij gemaakt is!" Na verloop van een kwartier, vroeg hij of zij eenigen brandewijn hadden, en toen dit bevestigd werd met meen bestuurd had, verlangde hij om wijn, waarvan hij vier volle lepels opdronk. Zoodra hij den wijn had doorgeslikt, hield de koude oogenblikkelijk op, terwijl de warmte terugkeerde, en Viterbi een slaap van vier uren scheen genoot.

Bij het ontwaken in den morgen van den 14den gevoelde Viterbi zijne krachten zoodanig hersteld, dat hij de concierge het vertrouwd, hem bedrogen te hebben, waarop hij het hoofd met zoo veel geweld tegen den muur van zijne gevangenis sloeg, dat hij zich zonder de tusschenkomst van de bewakers, die hem nooit uit het oog verloren, zeer zeker zou hebben dood geslagen. De beide volgende dagen wederstond hij alle verzoeking om te drinken, hoezeer hij zich nog van tijd tot tijd den keel met eenig water gorgelde. Gedurende de twee nachten gevoelde hij wel eenige verzwakking; doch deze was zeer weinig, en des morgens was hij altijd eenigzins versterkt.

Des morgens om 5 uur van den 16den waren zijne krachten geheel verdwenen, daar de pols naauwelijks gevoeld kon worden, en men hem bijna geen enkel teeken meer gaven, het geheele ligchaam was koud, en men dacht dat zijn laatste oogenblik gekomen was. Tegen tien uur echter keerden de krachten wederom een weinig terug, terwijl de pols sterker en de stem luider werd, en ook waarbij warmte zich op nieuw door het ligchaam begon te verspreiden. In dezen toestand bleef de lijder met weinig verandering tot op het einde van den 17den verkeeren. Van dien dag af tot aan den 20sten versterkte Viterbi zich meer in zijn voornemen, om den hongersdood te sterven; weigerde hardnekkig alle voedsel en wederstond zelfs de kwelling van de dorst; geen droppel water ging van dien tijd af door zijne keel, hoezeer hij nog altijd van eenige droppelen gebruik maakte, om zijne lippen en zijn verhemelte te bevochtigen. Somtijds maakte hij zijne ontstokene oogleden nat, en vond daarbij eene weldadige verligting voor de brandende dorst.

In den loop van den 19den werden de knagingen van den honger gewelddiger en scherper dan tot nog toe het geval was geweest, en de lijder leed daardoor zulke ondragelijke smarten, dat hij voor het eerst eenige tranen stortte. De versteelde ziel gevoelde zich echter over dit blijk van menschelijkheid ten hoogste verontwaardigd, en op een oogenblik, dat Viterbi al zijne zielskracht weder verzameld had, hoorde de aanwezigen hem zeggen: „Ik zal volharden er komt wat er wil, mijne ziel zal sterker zijn dan mijn ligchaam." De geesteskrachten verzwakten toch niet, ofschoon die van het ligchaam dergelijke afnemen.

Na deze als het ware uitbarstende ontboezeming, waartoe Viterbi al zijne krachten verzameld had, overvielen hem de huiveringen menigvuldiger en volgden elkander spoedig op; het waren voornamelijk de deelen onmiddelijk boven de stuit, die bij Viterbi op het gevoel ijshoud waren, en welke koude zich spoedig over de benedenste deelen van zijn verspreidde, die dan ook door hem beleefd werden om ze te verwarmen.

Op den 19den gevoelde de lijder eene geringe pijn omtrent het hart, welke ongeveer slechts kort aanhield, waarop zij terugkeerde en herhaalde. Gedurende dezelfden dag toonde Viterbi ook voor het eerst eene zeldzaamheid in het oor. Om half twee werd hem het hoofd zwaar of gevoelde hij eene drukking, hoezeer het gezigt helder stond; Viterbi sprak echter nog bijna even als voren, en maakte daarbij eenige beweging met de handen. In den loop van den 20sten verklaarde Viterbi aan den concierge en den geneesheer, dat hij zich thans den mond niet langer wilde bevochtigen. Toen hij echter de dood voelde naderen, strekte hij zich op zijne legerstede uit, en vroeg even als eenige dagen vroeger, om de wachters „of hij goed lag?" en voegde er bijzonderlijk den klank om te verstaan? — Dit waren de laatste woorden van den ongelukkige. Thans had de dood de verwachting naar teleur gesteld van den man, die voor zijne bestrijding de schande wilde beproeven, om een van hun gelicht het schavot te zien betreden. Den 21sten had Viterbi den geest gegeven.

Heft Geen Hemel?

Na de voorstelling van Don Juan's tooneel, werd de held van het stuk teruggeroepen, nog eer de gordijn gevallen was. De meeste stemmen kwamen van boven, uit de zoogenaamde engelenbak. Don Juan ontscheurde zich aan de furiën, die hem ter helle wilden slepen. »Laat mij! laat mij los, niet naar de hel! Hoort gij dan niet, dat de engelen mij roepen?" De zaal daverde van de duizend bravo's.

Publieke Veilingen.

Ten Kastelenije van het Gerechtshof

Vrijdag, den 16 Julij 1841.

Het HUIS en ERF, gelegen aan de Kromme Elleboogstraat, La. A. No. 138; aankomende J. W. TAFARES. *f* 2,000 — J. P. TAFARES.

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD.

Den 14den dezer, het Schip Alkmaar, Kapt. N. W. Vos, naar Amsterdam; lading 275 vaten Suiker, 15 balen Katoen, 25 balen Cacao en 5 Kistjes Tontinboonen.

Idem, het Schip Amphitrite, Kapt. E. H. Popken, via Nickerie naar Rotterdam; in Ballast.

Den 17den, het Nd. Am. Barkschip New World, Kapt. B. Young Jr., naar Boston; lading 305 vaten Melasse.

Den 20sten, de Engelsche Schoener Guiana, Kapt. William Payne, naar Demerary; Passagiers de Heeren M. M. Curiel en John Greig.

Advertentiën.

De HEERHARD der Provincie Suramacca, brengt bij deze ter kennis der belanghebbenden, dat de sluiting van het Hanzil van *Wanica* plaats zal vinden op Zondag avond den 5den September en aanvangen den 12den, dat voorts de vaart alsdan Spring- dagen zal worden opengesteld, met uitzondering van de Nieuwe Maan Spring in vallende den 14den October gedurende welke, met voorkennis en goedkeuring van Heeren Noord ingelanden, de dammen niet zullen worden weggenomen, ten einde de inlandsche belooverijen te kunnen bewerkstelligen.

Paramaribo, den 29 Julij 1841.

De Heerhaard, voornoemd,

J. E. BOUX.

Ter informatie van belanghebbenden is diensvolgende Boedelbeschrijving van den ab-intestato Boedel JOHANNES THEODORUS MAASEN, als mede de Rekening en Verantwoording, benevens de daarop geformeerde Balance van de insolvente Boedels van PETRUS JOHANNIS STRIJKERS, HAIM PIZA en SABAATJE van WOLFF; gedurende den tijd van *drie* weken ter Secretarij van het Commissariaat voor het Departement den *Onbekeerde Boedels* ter *visie* liggen, met intimatie voor zoo veel laatstgemelde Boedels aangaat, om, wanneer de Crediteuren eenige aanmerkingen, het zijn op de gegrondheid of de hoegrootheid der daarbij voorkomende schuldvorderingen, het zij op de rangschikking der Crediteuren of eenige remarques of zoogenaamde debatten op de Rekening en Verantwoording mogten hebben, daarvan binnen den tijd van *drie* weken, na den dag hierop de bevoegdheid om van deze stukken *visie* te nemen is geexpireerd, bij geen behoorlijk schriftuur aan Commissarissen te doen blijken.

Paramaribo, den 21 Julij 1841.

De Secretaris ad interim,

F. C. COBLIJN.

(27414) De Exploiteur bij het Gerechtshof te *Suriname* zal op HEDEN den 23sten Julij 1841, des voormiddags *half negen* ure, ten Huize van den Heeren Gecommitteerde Raden van Justitie, Gerechtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De Slaven met namen: *Pandora George*, bekend als Slaven ten name van L. KELLER en Huisvrouw, doch als het eigendom van J. A. HULLEN Jr., in Executie genomen.

Paramaribo, den 28 Julij 1841.

R. GOLDENSTEDT,
Exploiteur.

Bekendmaking.

De GOEDERENTOEVENING bij de Lutherse *Episcopaalsche* Kerk op ZONDAG, den 25sten dezer, des morgens *half negen* uren.

TOONEEL-GENOOTSCHAP: THALIA.

DONDERDAG, DEN 29 JULIJ 1841.

DE ONECHTE ZOON,

Tooneelspel in *vijf* bedrijven.

De aanvang is precies, ten *zeven* ure.

De Secretaris,

(28970) H. F. WEENHAGEN.

*** TE KOOP:

Een *complete STOOM-MACHINE* en *SUIKERMOLEN*, van *tien* Paarden kracht, staande en op het moment in werking zijnde op Plantadje *Borthoudzust*.

(28969) H. A. B UHR.

Weggeloopen:

Sedert eenige Dagen, den Slaaf *Rotterdam*, aanbevelende de ondergetekende, die gezonden Neger bevangt; zal het gemelde *vanggeld* genieten.

(28967)

Paramaribo, den 22 Julij 1841.

A. H. JACOBS.

C. A. RICHTER

heeft per Kapitein WRIBORG en Kapitein VAN DER HOLFF ontvangen, en biedt te koop aan:

Een *groot assortiment BIJOUTERIEN*, in zwart, grijs, en modekleur Lutsine, voorts ten Casemir, gemaakte ROKKEN, BROEKEN en VESTEN, Flanel, zwarte Everlasting, Princestof, Thibet, Merinos, Satinet, Piqué, Dril, fijne zwart Satijn, zwart zijden en Oost-Indische Foulards, Hoeden, zwart zijden Cravatten, zwart en wit zijden Heeren en Dames Kousen, wit zijden Heeren Handschoenen, wit en zwart linge *à jour* Dames Handschoenen, zwart zijden Schoenenlint, zijden Paraplui's en Parasols, Dauwen en Minder Kapuen, Mans Katoenen en garen Kousen en Sokken, Batist, Cambrieken, Shirtings, Platilla's, Etopilles, Osenbrugs, Linnen Boeijes, Strepp, rood en blauw Banten, Fijne *ITALIAANSCHE* Mans, Jongens en Kinder STROOHOEDEN, Engelsche witte Beaver, Mans Hoeden, Putten, GLASGOW *HANGMATTEN*, Leesen, hooge Mans Jongens Schoenen, lage en pomps Mans dito, Dames, Meisjes- en Kinder Schoenen, ZOOL- en GEWAST KALFSLEEDEREN Visite- en Speelkaarten.

Bronsé Engelsche HANG- en STAANDE LAMPEN, Likeurtelders, lange flesschen Burken, fijn vergulde Rokknoopen, Ankers dito, Beenenknoopen met en zonder gaatjes, aangemaakt LOODWIT, Patent en Lijn Olie en Spermaceti Kaarsen.

Nog in Voorraad:

Rhijn- en Madera Wijn, Seltserwater, Zwitsersch Kirschwater, Cognac en witte Brandewijn, KANTOOR-BEHOEFTEN, en vele andere GOEDEREN meer.

(28974)

Extra goed MADERA WIJN

in heele en halve pijpen; — te bekomen bij (28968)

GEBROEDERS BUHK.

(24396) HEDEN 9 uren *VENDU*, ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER.

En HEDEN MIDDAG 4 uren, van een partij *SLAVEN*, gewerkt hebbende op Plantaadjen, aankomende den Boedel wijlen den Heer J. C. STUGER. — De Neger *Plato* Timmerman, *Apollo* en *Sansoucie* Metselaar en Tuinier, *Peggi*. *Damie*, *Graaf*, *Louis*, *Adolphina*, de Slavin *Matilda*; aankomende de Minderjarige H. S. SCHOUTEN. En den Neger *Isaak* Driver.

(27509) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal op Woensdag den 28sten dezer, des nademiddags ten 4 uren, in het Huis aan de *Gravenstraat*, La. A. No. 32, naast den WelEdelen Heer C. BARENDS, verkoopen:

Wel onderhoudene MEUBELEN, PORCELIJN, GLAS-, AARDE- en ZILVERWERK; alsmede de Slaven: *Jan* en *Kapitein*, bekwame Voeteboois.

(28971) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal op Woensdag den 28sten dezer, des nademiddags ten 4 uren, in het Huis aan de *Gravenstraat*, La. A. No. 32, naast den WelEdelen Heer C. BARENDS, verkoopen:

Het bij vorige Couranten gedvesteerde *ERF*, en daarop staande *GEBOUWEN*, aankomende der Heeren GORIN CAMPBEL, DENT & Co., te *Rotterdam*.

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam.

Het schoner Kofschip Concordia, Kapt B. J. Wijgers. — Adres bij J. L. Gellee.

Het gekoperd tweedeks Fregatschip Noord Holland, Kapt. H. K. Ruijl. — Adres bij Gebroeders Reijm.

Het Schoner Kofschip Hillegonda Ida, Kapt. H. A. Hendrika. — Adres bij J. E. Gellee.

Het gekoperd Brikschip Susanna Maria, Kapt. E. Meijer. — Adres bij L. D. J. van Bommel.

Het gekoperd Schonerschip de Snelheid, Kapt. F. J. Kamp. — Adres bij L. D. J. van Bommel. — Sluit ultimo Augustus.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Julia, Kapt. H. Hilbrandt. — Adres bij Jesua Lyon.

Het Bregantijnschip de Koophandel, Kapt. F. Popken. — Adres bij Leijsner en Schaffer.

Het gekoperd Galjootschip de Stad Zwolle, Kapt. L. J. Lindeboom. — Adres bij Kenswil en Co.

Het Schoner Kofschip Henriette, Kapt. J. C. Willems. — Adres bij Gebroeders Reelfs.

Het Schoner Kofschip Harlingen, Kapt. J. J. Dijk. Adres bij M. Abrahams. — Sluit 27 Julij.

Naar Amsterdam via Coppename:

Het Schoner Kofschip Harmonie, Kapt. J. Adriaans. — Adres bij Gebroeders Reelfs.

Het Schoner Kofschip Hendrika, Kapt. H. K. Sietsema. — Adres bij Gebroeders Reelfs.

Naar Rotterdam:

Het schoner Kofschip Jacoba, Kapt. A. K. de Groot. — Adres bij J. L. Gellee. — Sluit 24 Julij.

Ter Drukkerij van Fuchs & Campe.